

[Justitsministeren.]

bringe saadanne Oplysninger, at de, der sidder interneret, kan løslades. Det sker, som jeg sagde, saa hurtigt, som det kan lade sig gøre, og jeg har Lov at sige, at jeg, naar jeg tænker paa det Embede, som er mig betroet, ikke har Grund til nogen Bekymring med Hensyn til det, der er sket hidtil, og for den Udvikling og Afvikling, vi er inde i.

Ingeborg Hansen: Jeg vil gerne først takke for de Redegørelser, som de to højtærede Ministre har aflagt. Til den højtærede Minister Hr. Frode Jakobsen vil jeg gerne sige, at der er vist ingen tænkende Væsener der ikke er klar over, at de Vanskeligheder, der har været forbundet med hele dette Spørgsmaal, har været uhyre store, og der er vist ingen der ikke er villig til at erkende det og paa den Konto bære over med eller se gennem Fingre med Ting, som man ellers under normale Forhold næppe vilde have kunnet taale. Men naar jeg ikke nøjes med at sige Tak for Redegørelsen, saa er det, fordi der paa forskellig Maade er givet Udtryk for den Opfattelse, at den Kritik af Forholdene, der er rejst her i Tinget, enten er ganske uberettiget eller drejer sig om Bagateller eller har Motiver af en særlig Slags, eller at den er Udtryk for, som det hedder, „Pladderhumanisme“ eller „Humanitetsvrøvl“ fra Folk, som ikke forstaar den nye Tid.

Heroverfor vil jeg gerne have Lov til at oplyse lidt om det Materiale, som jeg for mit Vedkommende har bygget Kritikken paa. Den Redegørelse, som den højtærede Minister Hr. Frode Jakobsen i Dag har tilstillet Rigsdagens Medlemmer, ender med følgende Sætning:

„De, der i sin Tid drømte om de lange Knives Nat, bør ikke lade sig ryste i deres Inderste over formelle Grundlovsbrud og uhøflig Behandling af vore internerede.“

Jeg ved ikke, hvem det var der drømte om de lange Knives Nat, men jeg ved i hvert Fald, at den Kritik, der rejstes her, ikke gælder formelle Grundlovsbrud eller uhøflig Behandling af internerede. At blive rystet over Grundlovsbrud, hvad enten de nu er formelle eller reelle, vilde maaske være berettiget, men det skal jeg ikke komme ind paa her.

I Bladet „Frit Danmark“ for Fredag den 6. Juli findes en Artikel, som hedder: Har Kritiken Ret? af Minister Mogens Fog, og jeg maa maaske med den højtærede For-

mands Tilladelse citere noget af, hvad Ministeren her skriver. Efter at være kommet ind paa forskellig Kritik ender han Artiklen paa den Maade:

„Alvorligere er de Bebrejdelser, der gaar ud paa, at Modstandsbevægelsen holder for længe paa internerede, der sigtes for landsforræderisk Virksomhed, og at de behandler dem daarligt. Baade i Landsting, Kommunalbestyrelse og Presse er saadan Kritik kommet til Orde. Hvad tænker disse Folk sig egentlig? Tror de, vi fra Modstandsbevægelsen behager os i at optræde som Fangevogtere og chikanere vore Fanger? Sandheden er, at vi søger at faa overført de internerede til de normale Retsmyndigheder saa hurtigt som disse kan modtage dem...“

Saa kommer der længere nede:

„Det er karakteristisk, at de Personer, som nu hæver deres Røst til „Forsvar“ for vor Grundlov og vore Rets-traditioner, ikke havde noget paa Hjerte, da den nazistiske Besættelsesmagt virkelig trampede Lov og Ret under Fode. Da andre kæmpede for Folkestyrets Genoprettelse, sad en *Rytter*, en *Gerda Mundt* og en Højesteretssagfører *Bruun* som tavse Tilskuere. Nu søger de at skabe Mistillid til den Bevægelse, der bidrog til, at man i Dag uden Risiko kan benytte sig af det genvundne Rie Ord. Man maa af og til rødme paa andres Vegne, fordi de ikke gør det selv.

Vi ønsker ikke at undertrykke nogen Kritik imod os, men vi maa forlange, at den rejses paa et velunderbygget Grundlag og ikke blindt gaar Folkestyrets Fjender til Haande.“

Der kommer saa senere i Artiklen forskellige Antydninger af, at det skal være Folk, der føler deres Stilling truet; det skal jeg her lade ligge.

For nu at vise, hvilket Grundlag det er, Kritikken er rejst paa, vil jeg gerne have Lov til at fremføre de Eksempler, som er kommet mig for Øre — jeg er endda kun en Ener i hele det store Apparat, der her er sat i Scene. Som det høje Ting maaske ved, er jeg beskikket Forsvarer og har derfor undertiden Lejlighed til at se og høre Ting, som ellers ikke kommer Offentligheden umiddelbart for Øre.

De Eksempler, jeg fremhæver, er for nogles Vedkommende Ting, jeg selv har oplevet, andre er Referater af vedkommende Dommere, og endelig er nogle Eksempler Meddelelser fra navngivne Personer.

Torsdag den 14. Juni var jeg i Dommer-vagten som beskikket Sagfører og over-